

Cand.scient.soc. Nanna Gersov
Tårnbystræde 3
2770 Kastrup

2007-03-08

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Til Retsudvalget og Familie- og Forbrugerminister Carina Christensen

Lov med tilbagevirkende kraft?

Denne anonyme unge mor kommer i klemme, hvis gamle sager om forældremyndighed på ny kan rejses. I en retsstat har man ikke love med tilbagevirkende kraft. Det står i flere af de politiske partiers partiprogrammer. I burde leve op til de flotte ord i praksis.

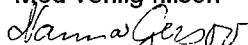
Denne selverhvervende selvhjulpne kvinde måtte belåne friværdien i boligen for at vinde forældremyndigheden. Hvis faderen rejser sag på ny, gældssættes hun, så hun risikerer at miste de trygge rammer og boligen.

At ødelægge økonomien hos en eneforsørger med det eneste formål at tildele en mand magt over den pågældende kvinde og hendes barn er ikke i barnets interesse. Hvad tror I det barn tænker om sin far? Tror I barnet vil hyde den far, som bekæmpede dets egen mor og fratog familien den gode økonomi, som den kunne have haft?

Hun har sendt sine betragtninger over lovforslaget samt sin egen personlige historie til de mennesker, som hun håbede ville lytte, herunder til mig. Hendes historie gør ondt dybt i mit hjerte.

Men har hun virkelig grund til bekymring? Barnets far har ifølge dom intet samvær. Så er han vel ikke omfattet af de personer, der kan kræve del i forældremyndigheden?

Med venlig hilsen

Nanna Gersov

En enlig mors kommentarer til lovforslaget:

Hvordan kan politikerne tro, at det overhovedet kan være til nogen som helst glæde for børnene, at modparten, der har mistet forældremyndigheden, pr. 1. oktober 2007 får mulighed for at genoptage gamle retssager? Børnene risikerer jo at skulle skifte skole/bolig, fordi det vil få store økonomiske konsekvenser for dem, der ikke er berettiget til fri proces. Der bliver således ved fælles forældremyndighed 2 parter, der kan trække lige meget i barnet, de risikerer barndommen igennem at skulle leve i et spændingsfelt mellem mor og far. Børnene får således aldrig den nødvendige ro i deres barndom.

Børnene vil være påvirket af det pres, familien udsættes for ved endnu engang at skulle igennem en retssag, som ikke er en morsomhed for en familie. Ved førstebehandlingen af lovforslaget den 20. februar 2007 udtalte Lissa Mathiasen følgende "Og så bliver der - hvad jeg er helt sikker på en række mennesker vil synes er en meget stor, glædelig ting, og mange børn vil også kunne glæde sig over det - nu mulighed for at kunne genoptage gamle sager, hvor der i dag ikke er fælles forældremyndighed. Det betyder, at domstolene får mulighed for at kunne dømme til fælles forældremyndighed, hvis en sag rejses. Det er godt, og det glæder vi os over". Hvad baserer hun disse udtalelser på. Hvor har hun disse erfaringer fra. Børn er da ligeglade med

fælles forældremyndighed, ligestilling og voksenrettigheder, de vil bare gerne have en god barndom.

Familier, der allerede har været i retten vedr. ophør af fælles forældremyndighed, har typisk meget store konflikter, parterne imellem. En retssag er ikke noget, man gør for sjov, som jeg desværre får det indtryk af, at mange politikere tror. Efter en retssag er konflikterne endog endnu større, fordi det er mudderkastning, der pågår i en retssal, og samarbejdet parterne imellem er brudt sammen. Måske man ved den nye lov kan nå at bremse en retssag, således at konflikterne ikke udvikler sig helt skævt, men ved de gamle sager er tilliden til modparten altså gået fløjten. Konflikterne fortsætter typisk herefter i Statsforvaltningerne, hvor der desværre er meget lang ventetid.

Hvordan kan en afgørelse, som man har betalt penge for og brugt energi på, bare blive lavet om af lovgivningen. Jeg tænker her på, at alle dem, der har fået førtidspension efter den gamle ordning, ikke automatisk mister denne ret, bare fordi der kommer nye regler for førtidspension i 2003. Mange mennesker på førtidspension efter den gamle ordning arbejder næsten fuldtid, hvorimod en person, der er visiteret til et fleksjob, og som arbejder omkring 10-12 timer ugentligt i dag ikke er berettiget til førtidspension.

Ideen med at genoptage gamle retssager, hvor stammer den fra? Udvalget bag betænkningen, har så vidt jeg er orienteret ikke undersøgt denne mulighed endsige antydnet, at det kunne være en god ide.

Er Lone Dybkær protektor for Foreningen Far. Jeg har en stærk mistanke om, at det er Foreningen Far, der står bag denne opfindelse.

Jeg håber, det er brugbart.

Mange venlige hilsener

En enlig mors fortælling

Kære Carina Christensen,

Som mor til en 8-årig dreng, som jeg fik forældremyndigheden over i 2005, og hvor der i Statsamtet efterfølgende er ophævet samvær med hans far, ser jeg med stor bekymring og fortvivlelse på det kommende lovudkast om forældreansvar.

Retssagen i 2005 kostede mig kr. 28.500, da jeg ikke var berettiget til fri proces. Dertil kom også den store psykiske belastning og stresssituation, som en retssag uvægerligt bringer en familie i, dernæst angsten for endnu en retssag, som jeg er blevet truet med indtil flere gange. Samværet er nu ophævet bl. a. på grund af højt konfliktniveau, men jeg tænker med gru på alle de andre børn, der er i klemme i et samvær med højt konfliktniveau. At tvinge folk til at samarbejde, er efter min mening som at dømme til fred i Mellemøsten og dem, der kommer til at betale prisen, er desværre vores børn. Børn, som skal føre det danske samfund videre, børn som bare skal tilpasse sig alle de voksnes behov (deleordninger og samvær, de måske ikke ønsker). Fra utallige undersøgelser, ved vi jo i dag, at børn tager skade, når der er store konflikter forældrene imellem.

Gamle sager (retssager om forældremyndighed) skal nu blot kunne tages op af modparten, hvis denne ønsker del i forældremyndigheden. Når en sag om forældremyndighed har været for retten, er konfliktniveauet altså oppe i det røde felt, for det er mudderkastning, der pågår i retssalene ved sådanne sager, og nu opfordrer I til, at disse forældre skal samarbejde igen, nej de skal tvinges til at samarbejde med den nye lov, også selvom de har mistet tilliden til hinanden ved at give dem fælles forældremyndighed. Prøv at overveje, hvad I udsætter disse familier for igen af stress, angst og uro, som i den grad påvirker familierne, herunder børnene for ikke at nævne det økonomiske tab. Jeg har allerede taget lån i mit hus 3 gange for at kunne betale retssag og advokater hen ad vejen. Næste

gang ser jeg mig nødsaget til at sælge mit hus, for jeg kan ikke blive ved med at tage lån. Alle disse penge kunne jeg have brug på mange andre gode oplevelser med min søn.

Jeg har søgt lidt informationer om lovgivningen i de øvrige nordiske lande, og kan se, at Sverige allerede har lavet loven om, således at man kun kan dømmes til fælles forældremyndighed, hvis der samarbejdspotentialer, hvilket også var konklusionen i den danske betænkning (barnets perspektiv), nemlig at det er godt med fælles forældremyndighed, hvis man kan samarbejde.

Hvorfor lytter I ikke til eksperterne (psykologerne, Børns Vilkår, landsforeningen Børn og Samvær, Den Danske Dommerforening etc.), der råber vagt i gevær ved påtvungen fælles forældremyndighed. Det er trods alt dem, der arbejder med loven og har størst kendskab til forholdene.

Hvorfor lytter I politikere ikke til Socialforskningsinstituttets konklusioner om samværs sabotage, der siger, at de sjældent forekommer i den rene udgave, men at der er mange andre forhold, der spiller ind. Alligevel kan man i lovudkastet notere sig, at samværs sabotage bliver blæst meget stort op, som om det er et kæmpe problem. Socialforskningsinstituttet er en statslig institution, og I har selv foranlediget rapporten, går jeg ud fra, men vælger altså ikke at tillægge den vægt. Hvad med de tilfælde, hvor det er samværsforælderen, der saboterer samværet og chikanerer. Jeg har ikke set et eneste punkt i lovudkastet desangående. Hvorfor skal samværsforælderen ikke have bøder, når han/hun ikke overholder samværet, men kun bopælsforælderen?

Jeg har på fornemmelsen, at partierne, der forbereder den kommende lov, er meget forelsket i Foreningen Far. De har jo også deltaget i det lovforberedende arbejde, og de har rigtig god tid fædrene i Foreningen Far. Det undrer mig, at man ser fuldstændig ser bort fra en betænkning, man selv har foranstaltet, og pludselig sympatiserer med alle punkterne i Foreningen Fars program. Jeg gys, når jeg i Foreningen Fars debat læser om alle de fædre, der glæder sig rigtigt meget til, at de kan starte retssager pr. 1. oktober 2007. Som de skriver, er de ligeglade med, om det kommer til at koste spidsen af en jetjager. Det er da en optrapning af konflikterne, der vil noget.

Det er også påfaldende så god tid disse fædre har i Foreningen Far til at brokke sig over det ene og det andet. Ifølge dem er alt lutter idyl, hvis bare der er fælles forældremyndighed. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvad alle disse retssager kommer til at koste samfundet. Men jeg kan godt se, at når alle forældre i Danmark med tiden har fået fælles forældremyndighed, ja så bliver der ikke flere retssager, så må børnene bare lide endnu mere i de skilte familier, for der er ikke længere en lov, der beskytter dem, eller der skal tunge beviser til, førend der bliver gjort noget, ja børnene skal først have taget påviselig skade.

Det er meget fint i det nye lovudkast, at man vil høre mere på børnene. Men er du klar over, hvor lang ventetid, der er i Statsforvaltningerne. Jeg kan ikke forstille mig, at ventetiden bliver mindre, nu hvor alle retssager skal starte i Statsforvaltningerne.

Jeg læser tit på debatten i foreningen far, og kan se, at hvis der er andre aktører på banen, der har en anden mening end dem selv, ja så bliver de kaldt psykopater og uden for pædagogisk rækkevidde, herunder Lone Kühlmann og Lone Nørgaard. Ifølge undertegnede fokuserer Foreningen Far på egne rettigheder og egne egoistiske behov fremfor barnets bedste.

Personligt syntes jeg, at såvel en far som en mor kan være lige gode for barnet, men at tro, at ligestilling tjener barnets bedste, mener jeg ikke er korrekt. Børn er da ligeglade med ligestilling, børn ønsker sig da bare en god barndom, det være sig med to ansvarsfulde forældre, eller en ansvarsfuld far eller mor eller en bedsteforælder for den sags skyld.

Jeg syntes, at det nye lovudkast er et alvorligt tilbageskridt for kvinderne i Danmark. De må i mange tilfælde godt påtage sig hovedansvaret for pasningen af barnet med dertil hørende pligter, men når det kommer til rettigheder, er der således på denne baggrund bestemt ikke ligestilling med det nye lovudkast.

Det er mit håb, at jeg med denne e-mail formår at få politikerne til at tænke på børnene, førend de tænker på voksenrettigheder og ligestilling. Det syntes, jeg vores børn har krav på. Børnene er altid den svage part i en skilsmisse. De voksne kan altid få hjælp andre steder fra.

Jeg imødeser dit svar på ovenstående.

Mange venlige hilsener

En enlig mor